

‘Op reis ...’

Sicilië

Van Griekse kolonie tot Romeins bolwerk

door

Sander Chargois

Des parfums de mes voyages

Schrijver: Sander Chargois
Coverontwerp: Sander Chargois, Ben Joosen
ISBN: 9789465469553
© Sander Chargois
Eerste uitgave 2026

*Aan de generaties Sicilianen die tussen Grieken, Romeinen,
Arabieren, Normandiërs en Italianen een unieke cultuur
hebben opgebouwd.*

Voorwoord

Na Malta, dat wij vorig jaar bezochten, hadden wij nog steeds onze blik op de Middellandse Zee gericht. Er waren immers nog een paar eilanden die op ons lijstje stonden. Sicilië, Sardinië, Corsica, om er maar een paar te noemen. Eigenlijk trok Sicilië ons wel. Oké, de geschiedenis zou niet zover teruggaan als wat wij op Malta hadden gezien, maar lezende dat de Grieken in het begin Sicilië hebben gekoloniseerd en daarna de Romeinen het overnamen, moest er toch wel veel geschiedenis te vinden zijn.

Om de hitte in dit gebied wat te ontlopen leek het ons een goed idee om net wat eerder in het seizoen op vakantie te gaan. De keuze viel op de eerste twee weken van april. Het enige probleem was, omdat dan eigenlijk het vakantie seizoen nog niet is begonnen, dat de rechtstreekse vluchten er nog niet waren. De enige manier was vliegen via Zürich met Swiss. Met een korte overstap van nog geen uur, viel dan al met al de vlucht nog wel mee. In vier uur tijd waren wij van Brussel naar Palermo.

Van onze vriendin Inge hadden wij net als bij Malta reeds de nodige tips gekregen, al was zij niet in Palermo geweest. Die stad mochten wij dus zelf ontdekken.

Sicilië bleek een geweldige bestemming. Het is eigenlijk een mix van Grieks en Romeins. In feite vind je op Sicilië Griekse tempels die in veel gevallen nog ongeschonder zijn dan die in Griekenland zelf. Wij hebben er dan ook de nodige bezocht. De Romeinen namen het op den duur over, waardoor ook van hen veel invloeden terug te vinden zijn. Theaters, arena's en mozaïekvloeren zoals je ze nog nooit hebt gezien.

Tsja en denk je aan Sicilië dan denk je natuurlijk ook aan de Etna. De meest actieve vulkaan van Europa. Oké, wij hebben hem niet zien vuurspuwen, maar wel roken. Moet eerlijk toegeven, wanneer je nog nooit een actieve vulkaan hebt gezien is een beetje rook ook al indrukwekkend.

Het werd een mooie tocht per auto over dit eiland. Zeker in het voorjaar is het mooi groen met overal velden met bloemen. Als

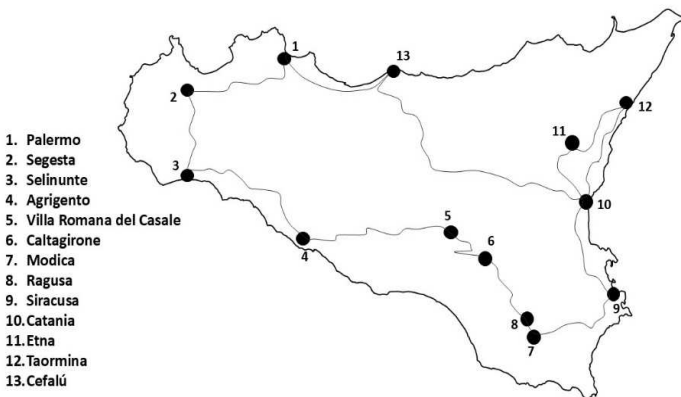
je van geschiedenis houdt, gecombineerd met lekker Italiaans eten, dan is dit een plek om zeker op je bucketlist te zetten. Trek er minimaal twee weken voor uit want er is genoeg te zien. Veel plezier bij het lezen en hopelijk kun je wat inspiratie op doen.

Route

Wij vlogen op Palermo, waar dan ook onze route begon. Na een paar dagen de stad te hebben verkend een auto gehuurd en via Segesta en Selinunte naar Agrigento gereden. Even weer wat landinwaarts voor de mooie mozaïeken in Villa Romana del Casale en plaatsen als Caltagirone, Modica en Ragusa.

Bij Siracusa kwamen wij weer aan de kust. Pal naar het noorden voor een verblijf in Catania. Daar zie je al de Etna liggen. Nog iets verder naar het toeristische, maar spectaculair gelegen Taormina.

Via een mooie route door het binnenland helemaal naar de noordkant van Sicilië waar wij Cefalù als laatste plaats aandeden. Van daar terug naar de luchthaven van Palermo voor onze vlucht via Zürich naar Brussel.

Antwerpen Palermo

zondag 30 maart 2025

Sicilië is:

In het voorjaar veel bloemen

De wekker ging om half zeven. Op zich nog wel te doen. De koffers stonden inmiddels beneden in de hal, al moest er hier en daar nog een laatste dingetje worden bij gepropt. Ook was het nog even uitzoeken welke jas of jassen er nu mee moesten. Vooraf hadden wij al enkele keren de weersvoorspellingen gecheckt en superwarm zou het niet worden. Maximaal 19 graden en zelfs de eerste paar dagen regen. De plu's dus ook maar in de koffer gedaan voor het geval dat.

Iets voor half acht ging de telefoon. Inge was in aantocht. Zij zou ons naar de luchthaven van Brussel brengen. Treinen reden er immers niet vanwege de zoveelste staking en de bus ging veel te vroeg. Haar aanbod om ons te brengen werd dan ook als een godsgeschenk ontvangen. Wel moest ze nog even checken hoe de achterklep openging want zij had de auto net nieuw. Gelukkig werkte het.

De rit naar Brussels Airport ging voorspoedig. Enkel in de buurt van de luchthaven, de route naar de drop-off zone was opvallend drukker dan toen ik afgelopen week Ben naar hier bracht voor zijn vlucht naar Kopenhagen. Vermoedelijk door een andere aangekondigde staking van luchthavenpersoneel op de volgende dag waren er de nodige om boekingen geweest naar deze zondag. Dat beloofde wat in de vertrekhal. Eigenlijk was niets minder waar en ging alles redelijk vlotjes. Zelf een kofferlabel uitprinten, opplakken, scannen en de koffer op de band zetten. Dat gaat dus supersnel. Toen de securitycheck. Er stonden rijen, maar het ging ook hier behoorlijk snel. De enige vertraging die wij er hadden was van een medewerkster die niet vooruit te branden was en zat te zeuren over een burn-out. Het was bijna of zij de staking al had ingezet.

Zo, alles weer in de tas, riem weer om en op weg. Nu eens met oogkleppen voor door de parfumerie afdeling gelopen. Kunnen niet luchtjes blijven kopen. Hebben er 4 mee en thuis ligt ook nog een voorraad te wachten. Het was tijd voor een kopje koffie met croissant op het centrale plein van de luchthaven. Een half uur voor vertrek naar de gate gaan.

Het boarden ging in groepen, al wachtte men wel erg lang

voordat priority en de eerste groep het vliegtuig in mochten. Toen al snel groepen 2, 3 en de onze, nummer 4. Helaas zaten wij redelijk naar achteren in het vliegtuig en nemen sommigen toch nog te veel bagage mee. Eigenlijk is dat onbegrijpelijk want de bagage werd in sommige gevallen aan het begin van de gate gewogen of in een stelling geplaatst om te zien of ze niet te groot waren. Was dit het geval werd de bagage toch nog ingecheckt. Het was dus wat proppen in de bakken boven de stoelen. Toen er een zoveelste passagier met een trolley kwam en een stewardess vroeg van wie het kleine rugzakje was, de onze dus, en of deze onder de stoel kon hebben wij geweigerd. Je betaalt voor alle soorten van bagage in tegenstelling tot wellicht veel andere passagiers en dan moeten wij bagage tussen onze voeten zetten? Dat gaat niet gebeuren. Er werd wat verder gepropt tot alles paste. De vlucht zou 50 minuten duren naar Zürich.

Mooi op tijd landden wij op het zonnige vliegveld van Klotten, zoals Zürich Airport origineel heette. Ondanks het feit dat wij maar een uur overstaptijd hadden bleek dat dit absoluut genoeg was. De luchthaven is nu ook weer niet supergroot. Bij de gate werd er omgeroepen of er passagiers waren die alsnog hun handbagage wilden inchecken vanwege plaatsgebrek. Deze werd dan aan het einde van de slurf via een soort van spiraalvormige glijbaan naar beneden gegleden en verdween in het ruim. Deze keer ging het stukken beter in het toestel zelf. Handbagage in de bakken en ik nam plaats aan het raampje. De vlucht zou ongeveer anderhalf uur duren.

Boven de alpen was het nog steeds mooi weer waardoor ik de besneeuwde bergtoppen onder mij mooi zag liggen. Hierna volgde de Povlakte en daarna de westkust van Italië. Wij bestelden een kipsandwich en een flesje witte wijn. Je moet toch een beetje genieten tijdens zo'n vlucht. Om kwart voor twee landden wij op het vliegveld van Palermo.

Wij hadden snel onze bagage waarna wij naar het treinstation onder de luchthaven gingen. Uit een automaat tickets gehaald en de trein in. Deze stond al klaar. Het was weliswaar een stoptrein, maar een leuke route. In het begin mooi zicht op de zee en het bergachtig landschap. Later wat meer tunnels toen wij dichterbij de stad kwamen. Een halte eerder dan centraal